

۴۳۷ میلیارد دلار بود که از این میزان چین با ۵۰ میلیارد دلار و هند با ۴۱/۵ میلیارد دلار در رتبه‌های اول و دوم قرار دارند. با توجه به فعالیت بیش از ۴/۰۰۰ شرکت چینی در امارات انتظار می‌رود حجم تجارت دو کشور به رقم ۶۰ میلیارد دلار برسد (writer, 2016). ابوظبی برنامه‌ای مبنی بر الویت‌بخشی به تجارت آزاد با کشورهای چین، هند، استرالیا و نیوزیلند را در دستور کار دارد. علاوه بر این، شرکت‌های اماراتی در طول دهه اخیر فعالیت‌های گسترده‌ای در حوزه توریسم، خطوط هوایی و پروژه‌های نفتی در برخی کشورهای آفریقایی چون کنیا، تانزانیا، اتیوپی، نامیبیا و ... آغاز کرده‌اند.

بخش دیگر تنوع‌بخشی امارات به اقتصاد خود که در ارتقاء جایگاه منطقه‌ای آن نقش دارد برنامه‌های مرتبط با سرمایه‌گذاری‌های خارجی این کشور می‌باشد. گزارش کنفرانس توسعه و تجارت ملل متحد (آنکتاد) گویای آن است که روند سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی از سوی امارات تا سال ۲۰۱۹ در چهارچوب روند افزایشی سالیانه ۱ میلیارد سرمایه‌گذاری به رقم ۱۶ میلیارد دلار رسیده است و بنا بر همین آمار امارات در رتبه نوزدهمین سرمایه‌گذار خارجی بزرگ جهان قرار دارد. بررسی ارقام موجود گویای افزایش نرخ سرمایه‌گذاری امارات در نقاط مختلف جهان شامل مناطق بکر توسعه نیافته در آفریقا، کشورهای در حال توسعه در آسیا، کشورهای دارای کمترین سطح توسعه و دولت‌های توسعه نیافته کوچک است. از سوی دیگر، امارات در سال ۲۰۱۹، رتبه اول دریافت سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی منطقه را به خود اختصاص داد. این کشور با جذب ۱۴ میلیارد دلار یعنی نیمی از کل میزان سرمایه‌گذاری خارجی در خاورمیانه در سال مذکور توانست از ترکیه پیشی بگیرد و به مرکز سرمایه‌های خارجی در منطقه بدل گردد (UNCTAD, 2020: 6 & 10). در این باره، آنکتاد امارات و هند را اصلی‌ترین مراکز جذب سرمایه در طول سال‌های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۱ معرفی کرده است. به‌طور خلاصه، راهکارهای عملیاتی امارات برای کاهش آسیب‌پذیری اقتصادی در برابر نوسانات بازار نفت، متکی بر پیوند بیشتر با بازارهای مالی بین‌الملل می‌باشد. بنابراین، گام‌های اقتصادی این کشور در طول یک دهه گذشته، امارات را به یک رهبر